

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в
публично заседание на 02.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **4379** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. Т. Н. Т. обжалва Решение № 41/03.04.2012 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси в частта, с която по отношение на оспорващата е установена несъвместимост по смисъла на чл. 5 от ЗПУКИ. Ответникът – КПУКИ, чрез процесуалните си представители изразява становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е допустима – подадена е в срока за оспорване и от надлежна страна, а разгледана по същество е и основателна, но по различни от изложените в нея съображения. Служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК установи, че обжалваният акт е засегнат от порока по чл. 146, т. 1 от кодекса.

1. С решението си КПУКИ е отрекла съществуването на конфликт на интереси по отношение на Т. като лице, заемащо публична длъжност по чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ. Предмет на оспорената част от акта (обективизирана в отделен диспозитив на решението) е установената несъвместимост по чл. 5 от ЗПУКИ във връзка с чл. 107а, ал. 1, т. 2 от КТ за това, че в качеството ѝ на директор на ОУ „В. Л.” – [населено място] оспорващата е действала и като неограничено отговорен съдружник в [фирма].

2. Решението в атакуваната част е недействително във формата на нищожност.

а. Компетентността на КПУКИ в производството по Глава шеста от ЗПУКИ се

изчерпва с установяването на съществуването или отсъствието на конфликт на интереси – чл. 27, ал. 2 от закона. Разпоредбата установява изчерпателно правомощията на комисията, поради което и решаването на въпроси извън посочения предмет, респ. извеждането на допълнителни правомощия чрез разширително тълкуване, е недопустимо. Съдържанието на понятието „несъвместимост” е очертано в чл. 5 от ЗПУКИ и се изразява в заемането от лице на публична длъжност на друга длъжност или извършването на дейност, която според Конституцията или специален закон е несъвместима с неговото положение. Несъвместимостта би могла да бъде обект на преценка от КПУКИ, ако нарушаването на забраната по чл. 5 от ЗПУКИ поражда състояние на конфликт на интереси по смисъла на чл. 2 от закона, т.е. ако несъвместимостта има за резултат частен интерес, който би могъл да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията по служба. Само в тази хипотеза комисията може преюдициално да констатира несъвместимост като условие за възникването на конфликт на интереси и да го установи с решението си по чл. 27, ал. 1 от закона. В неоспорената му част, с която е прието отсъствието на конфликт на интереси по отношение на Т., решението е влязло в сила. При това установяване, по хипотеза изключващо причинна връзка с несъвместимостта, въпросът за съществуването ѝ не подлежи на самостоятелно изследване, още по-малко може да бъде предмет на нарочно волеизявление на комисията.

б. Признаването на правомощие на КПУКИ да установява несъвместимост би създадо и колизия с правото на работодателя да прекрати трудов договор без предизвестие при несъвместимост със заеманата длъжност – чл. 330, ал. 2, т. 8 във връзка с чл. 107а, ал. 1 от КТ. Прекратяването на правоотношението в тази хипотеза зависи от преценката на работодателя дали е налице несъвместимост, която не е поставена в зависимост от предварително установително решение на КПУКИ. Заключение, че установяването на несъвместимост не е в материалната компетентност на комисията, може да се обоснове и по аргумент за противното от чл. 330, ал. 2, т. 9 от КТ, уреждаща основание за прекратяване на трудов договор, когато с влязъл в сила акт е установен конфликт на интереси по ЗПУКИ. Обвързващото за работодателя действие на решение на КПУКИ е ограничено само до случаите на конфликт на интереси, не и на несъвместимост, която е отделен юридически факт, пораждащ самостоятелно и необусловено от акт на КПУКИ основание за прекратяване на трудово правоотношение – т. 8 на чл. 330, ал. 2 от КТ.

3. Естеството на възприетото от съда нарушение на изискванията за действителност на решението изключва дължимостта от обсъждането на тезата на жалбоподателката за липсата на несъвместимост, основана на довода за непринадлежност на заеманата от нея длъжност към системата на държавната администрация. След като колективният административен орган не е разполагал с правомощието да установи несъвместимост, въпросът за наличието ѝ остава вън от пределите на съдебната проверка.

Изложеното мотивира съда да прогласи нищожността на решението на КПУКИ в обжалваната част. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на оспорващата следва да бъдат присъдени съдебни разноски в общия им доказан размер от 310 лв. за платени държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –

София-град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на Решение № 41/03.04.2012 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси в частта, с която по отношение на Т. Н. Т. е установена несъвместимост по смисъла на чл. 5 от ЗПУКИ. ОСЪЖДА Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси да заплати на Т. Н. Т. сумата от 310 (триста и десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: